Nr. 251 Należytość pocztowa uiszczono gotówką. Czwartek, 10 Listopada 1921. Rok 111.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej popołudniu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
Biura Redakcji i Administracji ulica Podwale 3. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 12. Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Czarnieckiego 12, w biurze dzienników **S. Sokołowski i Ska** Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od oplaty. — Konto P.K.O. Nr. 141.690.
Telefon Redakcji **Nr. 192.** — Telefon Administracji **Nr. 78.**

Cena egzemplarza w miejscu i na prowincji **20 Mk.**

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	440·— Mk
we Lwowie z dostawą	500·— Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	500·— Mk
z przesyłką pocztową w innych państwach	650·— Mk

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska, ulica Jagiellońska 7.

Pakty polsko-czeskie.

Z Pragi donoszą pod d. 8 bm. Minister Skirmunt był wczoraj u prezydenta Masaryka w Lonch.

Oprócz rodziny prezydenta wzięli udział w w śniadaniu poseł polski Piltz. radca legacyjny Bader, sekretarz Skowroński. prezydent ministrów Benesz z małżonką. minister obrony narodowej Udrzal, minister Dolansky, generał Mittelhauser, poseł Raszin z małżonką. senator Klofacz, poseł Malipetry i poseł czechosłowacki dr. Maksa

ODJAZD SKIRMUNTA.

Minister Skirmunt wyjechał z Pragi dnia 8. b. m. o godzinie 6.30 rano.

Ministra Skirmunta żegnali na dworcu Wilsona przedstawiciele ciała dyplomatycznego.

Nieoczekiwanie przybyli na dworzec dr. Benesz z członkami gabinetu. prezydent zgromadzenia narodowego Tomasek i przedstawiciele armii.

Po dłuższej rozmowie, prowadzonej z osobistościami oficjalnymi Minister Skirmunt udał się do wagonu sypialnego, aby odjechać do Warszawy.

MINISTER SKIRMUNT WOBEC PRASY CZESK.

Minister Skirmunt przyjął dnia 7. bm. przedstawicieli prasy czeskiej, wobec których w sprawie rokowań polsko-czeskich oświadczył, co następuje:

Wyłoniły się kwestje, które dotknęły oba narody boleśnie i stały się przeszkodą wcześniejszego porozumienia Atoli

fakta są silniejsze, aniżeli uczucie ludzkie i wola ludzka.

One doprowadziły do tego. że przyszło dziś do porozumienia **Obu państwom potrzebny jest spokój,** aby sprostać olbrzymim zadaniom organizacyjnym. oraz odbudowy. — Dziś. kiedy nasze granice są już niemal zupełnie ustalone,

chcemy poświęcić się pracy pokojowej.

Nasza umowa ma charakter czysto pokojowy i nie jest zwróconą przeciwko nikomu. Przed podpisaniem umowy stwierdziliśmy, że właściwie pracowaliśmy już dotychczas w duchu umowy wczoraj podpisanej. **Dr. Benesz w wielu wypadkach potwierdził słuszność naszego stanowiska.** My ze swojej strony uczyniliśmy to głównie w kwestji habsburskiej oświadczając. że powrót Habsburgów na tron nie jest dopuszczalny — i że w tej kwestji nasze stanowisko jest bliskie stanowiska waszego. — Wiem, że przy przeprowadzeniu podpisanej umowy

wyłoni się jeszcze mnóstwo trudności,

mam jednak nadzieję, że trudności te przezwyciężymy.

W rozmowie z redaktorem dziennika „Narodni Polityka" oświadczył Minister Skirmunt. że Państwo Polskie i czeskie zostały powołane do nowego życia państwowego na podstawie umów pokojowych. A

oba państwa mają jeden cel, a mianowicie ustalenie pokoju.

Minister Skirmunt, omawiając kwestję górnośląską zaznaczył, że jest niesłychanie wdzięczny za współpracę eksperta czeskiego dra Hodacza.

Odnośnie do Rosji bolszewickiej oświadczył Minister, że regime bolszewickie nabiera obecnie tendencji rewolucyjnych. Trudno uwierzyć, że ci ludzie, którzy Rosję zniszczyli mogą mówić dziś o zmianie swego systemu i kierować losami Rosji. Jedyną siłą bolszewików jest słabość innych.

Treść umowy polsko-czeskiej.

Dnia 7. bm. o godz. 18.15 na zamku w Hradczynie w Pradze podpisaną została przez Ministra Skirmunta i prezydenta ministrów Benesza na zasadzie posiadanych pełnomocnictw

umowa polityczna

między Polską a Czechosłowacją, zawierająca w głównych punktach następujące zobowiązania

1) **Gwarancja stanu posiadania** obu państw na podstawie traktatów, na podstawie których opiera się ich niepodległość i państwowa organizacja. — Polska i Czechosłowacja porozumieją się ze sobą ilekroć potrzeba i okoliczności wymagać tego będą co do zastosowania traktatów wspólnie przez nie podpisanych.

2) Oba państwa **w razie zaatakowania ze strony jednego ze swoich sąsiadów,** obowiązują się do wzajemnej życzliwej neutralności i wolnego tranzytu materjału wojennego.

3) Oba państ. deklarują swoje **dessinteressement w kwestji Galicji wschodniej** respective Czechosłowaczyzny. W konsekwencji tego aktu przyjmują zobowiązanie rozwiązania u siebie formacji militarnej i stłumienia każdej czynnej propagandy — mającej na celu oderwanie jakiegokolwiek terytorjum od jednego z państw kontraktujących. Odtąd każde z nich obowiązane jest nie tolerować na swojem terytorjum żadnej organizacji politycznej i militarnej, zwróconej przeciwko całości i bezpieczeństwu drugiego państwa.

4) Przyjęcie do wiadomości zawartych przez rządy obu państw konwencji z innymi państwami.

5) **Konwencje handlowe.**

6) **Obie strony obowiązują się do arbitrażu,** oddając spór albo ankietom wybranym ad hoc albo też stałemu trybunałowi rozjemczemu w Hadze.

7) Żadna nowa umowa, sprzeczna z niniejszą nie może być przez strony zawarta z innemi państwami.

8) **Umowa zostaje zawarta na lat 5.** Każdy z rządów ma prawo wypowiedzieć ją po dwu latach uprzedzając o tem stronę drugą na 6 miesięcy z góry.

Poza umową polityczną obie strony zgodziły się ustanowić na terytorjum Cieszyna. Spisza i Orawy specjalną

delegację parytetyczną polsko-czechosłowacką,

opatrzoną szeroko określonemi pełnomocnictwami, której zadaniem byłoby uporządkowanie stosunków na tych terytorjach w duchu legalności, równości i sprawiedliwości. Delegacja dzielić się będzie na **dwie subdelegacje polską i czechosłowacką,** stosując samodzielnie każda na swojem terytorjum postanowienia powzięte przez delegację wspólną. Delegacja ma poruczone **interwenjowanie we wszystkich sprawach mniejszości narodowych** w zarządach gminnych w okręgach politycznych. stosunkach szkolnych, jak również we wszystkich dziedzinach działalności ekonomicznej, a specjalnie organizacji pracy. Specjalne artykuły obowiązują oba rządy państw interesowanych do

załatwienia w ciągu 6 miesięcy sprawy Jaworzyny

Z Sejmu Walnego.

259. posiedzenie z dnia 8 bm.

Ustawa o zdrojowiskach w II czytaniu. — Polska polityka szkolna na Pomorzu. — Danina w przemyśle naftowym.

Posiedzenie sejmowe rozpoczęło się o godz. 4·46 pop.

W pierwszem czytaniu odesłano do komisji trzy ustawy, poczem przystąpiono do **rozprawy nad ustawą o zdrojowiskach i uzdrowiskach.**

Sprawozdawca p. Rottermund wywodzi. że ustawa wprowadza opiekę państwową nad uzdrowiskami, które przy należytym rozwoju mogą

skutecznie konkurować z zagranicznemi, a nawet stanąć w Europie bez konkurencji. Najważniejszą zmianą, jaką komisja wprowadziła do projektu rządowego, jest postanowienie, że w razie wywłaszczenia źle prowadzonych uzdrowisk, nie przechodzą one na zawsze w zarząd Państwa, lecz będą oddawane w odpowiednie ręce, a tylko w wyjątkowych wypadkach mogą być przejęte w zarząd Państwa. Ważną jest także zmiana, że ustawa zabezpiecza prawa obywateli poszkodowanych uchwałami komisji udrowiskowej, krokiem zaś naprzód jest

nadanie uzdrowiskom przywileju instytucji użyteczności publicznej.

Ustawę przyjęto w drugiem czytaniu z poprawką p. Ćwikowskiego do art. 36.

P. **Wojdaliński** jako sprawozdawca komisji skarbowej zaznacza z kolei, że w ziemi radomskiej znajdują się majątki, w których dawniej były **huty żelazne** opalane węglem drzewnym, a które jednak przy zmianie warunków produkcji stoją teraz nieczynne. Wobec tego komisja skarbowa uznała za pożądane przekazanie tych majątków inicjatywie prywatnej. Po odrzuceniu poprawki p. Weinziehera do art. 1 ustawy, Izba przyjęła całą ustawę w 2. i 3. czytaniu.

Następnie Izba w głosowaniu postanowiła nie wydawać sądom poszczególnych posłów, o których wydanie sądy odniosły się do Sejmu, a między innymi odmówiono także wydania p. Anusza z powodu obrazy generała Niesiołowskiego, dokonanej w piśmie do Ministra spraw wojskowych — natomiast postanowiono wydać pp. Matusza i Krzyszkowskiego.

Z kolei przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu ustawę **o tymczasowem zaopatrzeniu pracowników kolejowych w b. zaborze austrjackim w** razie nieszczęśliwych wypadków, a nadto uchwalono rezolucję, wzywającą rząd do jak najrychlejszego rozciągnięcia tej ustawy na całą Rzeczpospolitą.

Z porządku dziennego przystąpiono do obrad nad **sprawozdaniem komisji w sprawie podniesienia oświaty na Pomorzu.** Komisja oświatowa proponuje rezolucje w sprawie szkolnej na Pomorzu, w sprawie przyspieszenia spolszczenia szkolnictwa na Pomorzu, w sprawie otoczenia opieką szkolnictwa żeńskiego, w sprawie stypendjów i i.

P. Nowicki krytykuje dotychczasowe postępowanie komisji pomorskiej i omawia poszczególne rezolucje Sejmowi przedłożone. W szczególności mówca domaga się umieszczenia szkoły przemysłowo-gospodarczej w Toruniu, w dawnym gmachu tej szkoły, zajętym obecnie przez województwo, które nadto zajmuje kilka jeszcze innych budynków w mieście. Domaga się dalej zaopatrzenia szkół na Pomorzu we wzorowe biblioteki, udzielenia młodzieży pomorskiej wydatnych stypendjów, otoczenia odpowiednią opieką szkół żeńskich, upaństwowienia tych prywatnych zakładów naukowych, którym grozi likwidacja, przyspieszenia akcji polszczenia szkół na Pomorzu oraz uwzględnienia życzeń ludności polskiej w sprawie szkolnictwa.

W dalszym ciągu przemówienia mowca uskarża się na biurokratyzm inspektorów, oraz na zbyt późne wypłacanie dodatków drożyźnianych nauczycielom. Mowca domaga się dalej zajęcia się przez Rząd wypłatą emerytur nauczycielskich i uregulowaniem płac za godziny nadliczbowe. Wreszcie mówca zwraca uwagę Ministerstwa na odrębne warunki oświatowe na Pomorzu i na odrębną psychikę ludności, którą należy uwzględnić. Kończąc mówca oświadcza się za przedłożonemi rezolucjami.

P. Świniarski przedkłada dodatkową rezolucję, wzywającą rząd do otoczenia szczególną pieczą szkolnictwa polskiego **na Kaszubach.**

W głosowaniu przyjęto wszystkie przedstawione rezolucje, a nadto rezolucję p. **Smulikowskiego** w sprawie rozporządzenia wykonawczego do ustawy emerytalnej.

Na tem zakończono obrady.

Następne posiedzenie w piątek o godzinie 4 popołudniu.

PRACE KOMISJI.

Komisja konstytucyjna omawiała postępowanie przy obliczaniu wyników głosowania. Postanowiono akty wyborcze razem z ustaleniem wyników głosowania komisji obwodowej przekazywać komisjom okręgowym, te zaś mają sprawdzać głosy uznane w komisji obwodowej za nieważne lub przez jednego z członków komisji względnie mężów zaufania zakwestjonowane. Nadto komisja ustaliła, że udział w liście państwowej będą miały tylko te stronnictwa, które przeprowadziły swoich kandydatów przynajmniej w 3 okręgach wyborczych. Z listy państwowej można uzyskać najwyżej połowę mandatów, przeprowadzonych w okręgach wyborczych.

Na posiedzeniu **podkomisji daninowej** na zapytanie jej przewodniczącego p. **Diamanda**, Wiceminister **Markowski** oświadczył, że co do projektów przedstawionych przez prezesa głównego Urzędu ziemskiego dr. Kiernika w sprawie **sprzedaży gruntów celem zapłacenia daniny**, nie może udzielić wyjaśnień, albowiem do tej pory w tej kwestji w łonie rządu niepowzięto decyzji.

W dalszym toku obrad przedstawiciel rządu radca **Wiesenberg** przedłożył projekt odmiennego obciążenia daniną przemysłu naftowego, a to ze względu na usuwające się od daniny przedsiębiorstwa zagraniczne, których spółki akcyjne znajdują się poza granicami państwa, w Polsce zaś mają spółki z ograniczoną poręką o małym kapitale. Zachodzi przeto potrzeba zaprowadzenia dla nich innego sposobu wymiaru daniny. W myśl wypowiedzenia się zwołanej w tym celu ankiety, w której brał także udział p. Diamand, podstawą wymiaru będzie w przemyśle naftowym ilość wyprodukowanej względnie przerobionej ropy.

Nad tym projektem rozwinęła się dyskusja, w której przeciw projektowi wypowiedział się p. Loewenstein, za projektem zaś szereg mówców.

Dziś o godzinie 4 popołudniu dalszy ciąg posiedzenia, na któreni omawiane będą mnożniki.

Ustąpienie Wiceministra Dąbskiego.

Z Warszawy donoszą: Zarząd klubu PSL. na posiedzeniu odbytem dnia 8 uchwalił:

Wobec tego, że w sprawie umowy z p. Karachamem, Wiceminister p. Dąbski działał za wiedzą rządu i z polecenia Ministra Spraw Zagranicznych Skirmunta — zarząd klubu PSL. stwierdza, że odpowiedzialność za tę umowę spada na decydujące czynniki, czyli na cały Rząd, a w pierwszym rzędzie na Ministra Spraw Zagranicznych.

Skoro mimo to p. Minister Spraw Zagranicznych Skirmunt jak i Prezydent Ministrów Ponikowski zaakceptowali na komisji sejmowej dla spraw zagranicznych uchwałę, zwróconą przeciwko Wiceministrowi Dąbskiemu zarząd klubu PSL. stwierdza, że w takich warunkach współpraca p. Dąbskiego w Ministerstwie Spraw zagranicznych jest niemożliwą i przyjmuje do wiadomości jego decyzję podania się do dymisji.

Szkolnictwo w Małopolsce wschodniej pod względem stosunków narodowych.

ZNISZCZENIA SZKÓŁ I OBUDOWY ORAZ POMIESZCZENIA.

(VI) Zniszczonych zostało skutkiem wypadków wojennych 858 szkół ruskich. Odbudowano (względnie naprawiono) 823. Nie odbudowano 35, natomiast zorganizowano nowych szkół ruskich 48. Izb szkolnych na pomieszczenie szkół ruskich wynajęto 1222, udzielono zasiłków 698 szkołom ruskim. Daty dotyczące wynajmu i zasiłków, odnoszą się do r. 1920/21. W tym samym czasie otrzymało w Małopolsce wschodniej zasiłek 325 szkół polskich, pomieszczono zaś 732 klas polskich w izbach wynajętych, przeważnie w miastach i miasteczkach.

SPRAWA NADZORU SZKOLNEGO.

Następujący przykład posłużyć może za miarę, do jakiego stopnia dochodzi zła wola w konstruowaniu zarzutów. „Ukraiński Wistnyk" — stwierdzał uroczyście podkreślonym drukiem, że w byłej Galicji wschodniej niema obecnie ani jednego inspektora szkolnego narodowości ruskiej. Autor artykułu wiedział doskonale o tem, że pisze nieprawdę, wiedział bowiem, że zajętych jest na terytorium Małopolski wschod. pięciu inspektorów Rusinów (w powiatach kamioneckim, sokalskim, starosamborskim, skolskim i bohorodczańskim). Wogóle nie Rządy polskie, ale skutki wojny spowodowały tragiczny upadek szkolnictwa powszechnego, zarówno szkoły polskiej, jak ruskiej, jednako dotkniętych katastrofą światową. Dźwignąć ją z niedoli może tylko wspólna wytężona praca władz szkolnych i nauczycielstwa obydwu narodowości. Powinny ścichnąć hasła nienawiści.

Jako dowód, że ta myśl przyświeca władzom szkolnym, niech posłuży fakt, że w z. roku szkolnym pozwolono szkołom wszelkiej kategorji obchodzić uroczyście święto Szewczenki, a nawet w szkołach polskich, w których przedmiotem nauki jest język ruski, polecono w dniu rocznicy szewczenkowskiej omówić twórczość i znaczenie tego poety w literaturze ukraińskiej.

V. SEMINARJA NAUCZYCIELSKIE.

O ile wypadki wojenne wpłynęły na zmniejszenie liczby ogólnej nauczycieli szkół powszechnych w Galicji, zarówno Rusinów, jak i Polaków, o tyle znów bardzo wydatnie poprawił się stan posiadania Rusinów w dziedzinie seminarjów nauczycielskich w porównaniu z czasami panowania austrjackiego. Do przewrotu listopadowego roku 1918 nie było wogóle w b. Galicji seminarjów państwowych wyłącznie ruskich, istniały natomiast w Galicji wschodniej zakłady utrakwistyczne. Ustawa krajowa nie dozwalała nawet na przyznawanie prawa publiczności ruskim seminarjom prywatnym, jeśli nie urządzały u siebie nauki na sposób utrakwistyczny. Radzili więc sobie Rusini w ten sposób, że absolwenci z ich seminarjów prywatnych, w których nauka odbywała się wyłącznie w języku ruskim, zgłaszali się do egzaminu dojrzałości jako eksterniści w seminarjach państwowych i tam otrzymywali ważne świadectwa upoważniające ich do zajęcia stanowiska nauczycielskiego. Po przewrocie listopadowym, a zwłaszcza w czasie oblężenia Lwowa w roku 1919 — nastąpiła zmiana, zasadnicza, niezmiernie korzystna dla Rusinów.

Ponieważ trudną było rzeczą, aby w seminarjach państwowych lwowskich na jednej ławce zasiadała młodzież obydwu narodowości, która walczyła w dwu przeciwnych obozach, przeto ówczesny prezydent Rady szkolnej krajowej wydał był w drodze administracyjnej zarządzenie, mocą którego wyodrębniono z obydwu seminarjów lwowskich państwowych uczniów i uczenice narodowości ruskiej i stworzono odrębne t. z. Kursa seminarjalne ukraińskie koedukacyjne, jako zakład oddzielny, pod osobnem kierownictwem dyrektora Rusina i pod nadzorem wizytatora również Rusina. To samo zrobiono w Przemyślu w tamtejszem Seminarjum żeńskiem. Tym sposobem przyszli Rusini odrazu w posiadanie dwu państwowych seminarjów nauczycielskich ukraińskich, które rozrastają się w sposób nadzwyczajnie szybki.

Lwowskie Seminarjum ukraińskie jest w rzeczywistości zakładem podwójnym z klasami chłopców i dziewcząt, liczy razem młodzieży 662, nauczycieli 22.

W Przemyślu kursa ukr. liczą uczenic 271, nauczycieli 15.

Wszystkie wydatki połączone z utrzymaniem tych seminarjów pokrywa Skarb Państwa i zarówno płace grona nauczycielskiego, jak koszta najmu lokalu, kupna sprzętów, opału, obsługi itd.

Hojną dłonią udziela się ze Skarbu Państwa stypendjów dla uczącej się młodzieży oraz zasiłków na internaty.

Świadectwa, wydawane przez te Seminarja, mają znaczenie równorzędne ze świadectwami innych zakładów państwowych, uprawniają też bez różnicy, do zajmowania posad nauczycielskich w służbie publicznej. Oddane pod nadzór wizytatora Rusina posiadają pełną swobodę rozwoju, z której korzystają też w sposób nieskrępowany niczem.

Ponadto uzyskali Rusini, poraz pierwszy w dziejach szkolnictwa galicyjskiego, prawo publi-

czności dla trzech swoich. wyłącznie ruskich seminarjów nauczycielskich prywatnych: w Stanisławowie, w Kolomyi i w Jaworowie. Dawniejsze ustawy austrjackie na to nie pozwalały. Rząd polski nie odmówił prawa publiczności mimo, że warunki nie odpowiadały przepisom ustawy ciągle jeszcze obowiązującej. Obecnie zatem nie potrzebują absolwenci ani absolwentki tych seminarjów zasiadać do egzaminu dojrzałości w zakładach państwowych, ale składają egzamina końcowe i maturę u siebie i otrzymują świadectwa z ważnością państwową, równoważne ze świadectwami wystawionemi przez zakłady państwowe. Owe prywatne seminaria ruskie pozostają również pod nadzorem wizytatora Rusina, posiadają nieskrępowaną niczem swobodę rozwoju, nauczania w duchu narodowym. Dodać należy, że prywatne seminarja te korzystały w latach ubiegłych z bardzo wydatnej pomocy państwowej w postaci płatnych urlopów dla kierowników i nauczycieli.

Traktat francusko-turecki.

Konsekwencje nie do przewidzenia. — Trzy kwestje aktualne. Anglja zarzuciła Francji sprzeczność z zapewnieniami Brianda. — Znaczenie paktu Francji z Kemalistami. — Zagrożenie interesów włoskich i angielskich. — Wymiana not dyplomatycznych,

Cała prasa angielska poważnie zastanawia się nad traktatem francusko-tureckim.

„Observer“ powiada, że obecnie nie można jeszcze przewidzieć wszystkich konsekwencji tego faktu. Gdy Franklin Boullion wyjeżdżał na wschód, rząd angielski zaproponował utworzenie komisji mięszanej. Briand zapewnił wówczas, że żaden krok dyplomatyczny nie zostanie powzięty bez wzajemnego porozumienia. Trzy kwestje były aktualne: wymiana jeńców, koncesje ekonomiczne oraz rozdział sfery interesów między Francją a Turcją w Cylicji. Gdy niedawno temu **działalność Boulliona zaczęła budzić obawy w Londynie,** Briand na zapytanie wystosowane do niego przypomniał traktat lipcowy. Tekst ugody został obecnie doręczony przez Francję rządowi angielskiemu. Jest tu wszystko w sprzeczności oczywistej z zapewnieniami Brianda. W kołach oficjalnych londyńskich panuje przekonanie, że **zasada solidarności sojuszników została przez pakt z kemalistami złamana.** Jest to niepokojącym objawem na przyszłość.

Rząd angorski został uznany przez Francję jako jedynie autorytatywny rząd turecki, co jest doniosłym faktem dyplomatycznym. Art. 5 układu oddaje Turcji terytoria nieprzyznane Francji. O tem **Francja nie miała prawa rozstrzygać.**

Nota ministra spraw zagranicznych Jussufa Kemala co do koncesji ekonomicznych francuskich godzi wprost w interesy włoskie i angielskie. Anglja zakłada protest w sprawie traktowania Jonji i Tracji.

„Sunday Times“ zajmują podobne stanowisko. Między Quai d'Orsay a Foreigne Office nastąpi w tej sprawie wymiana not dyplomatycznych.

Podstępna gospodarka Niemiec.

Z Paryża donoszą: Lastery, który powrócił z podróży do Berlina, dokąd udał się dla przeprowadzenia badań nad sytuacją finansową Niemiec, złożył na posiedzeniu komisji finansowej Izby sprawozdanie o wyniku przeprowadzonych badań. Sprawozdawca wykazał, że wielcy przemysłowcy wysyłający swoje pieniądze zagranicę bez jakiejkolwiek opozycji ze strony rządu, uważają możliwe wskutek bezładnej emisji monety papierowej bankructwo jako **najlepszy środek do uniknięcia wypłaty odszkodowań.**

Rząd niemiecki, który nie przeciwdziała powyższej akcji wielkich przemysłowców układa sam

budżet **zupełnie anormalny i niefaktyczny.**

Lastery zaznaczył, że ewentualne bankructwo Niemiec byłoby tylko natury czysto finansowej, nie zaś ekonomicznej, skoro

Niemcy zachowają nienaruszoną swoją potęgę przemysłową.

Sprawozdawca przypomniał, że Francja przyjmując w Wiessbadenie zasadę wypłaty odszkodowań w naturze, była pierwszą, która uwzględnia trudności, jakieby Niemcy miały do pokonania w celu nabycia dewiz zagranicznych.

Lastery zakończył swoje przemówienie wezwaniem

o rozciągnięcie jak najściślejszej kontroli nad administracją Niemiec

w celu zapobieżenia nieustannej emisji monety papierowej w Niemczech.

Kształcenie dorosłych.

Zwołana przez Ministerstwo Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. konferencja w sprawie kształcenia dorosłych zgromadziła liczne grono nauczycieli, niemal wyłącznie szkół powszechnych. Zebranych powitał imieniem, miasta Wiceprez. Chlamtacz, imieniem Kuratorjum p. kurator Sobiński, poczem p. Korniłowicz z Warszawy przedstawił cel zebrania. Kształcenie dorosłych jest koniecznością w kraju naszym, w którym istnieje 50 proc. analfabetów. Dlatego myśl utworzenia w miastach i na wsi kursów dla dorosłych analfabetów należy powitać z najwyższym uznaniem. Natomiast dalsze idee, które podniesiono, a w szczególności tworzenie dla dorosłych kursów dokształcających, utrzymanych na poziomie szkoły średniej i kursów wyższych czyli Wolnej Wszechnicy, nie mogą być przyjęte bezkrytycznie i muszą budzić napoważniejsze zastrzeżenia. Każdy musi uznać, że jest rzeczą samych szkół średnich i samych uniwersytetów urządzania tego rodzaju wykładów dla dorosłych ująć w swe ręce.

Oderwane od tej naturalnej podstawy wykłady powszechne mogą łatwo utracić charakter naukowy, stać się terenem agitacji politycznej lub wszczepić opaczne poglądy na świat i życie. Powtóre rzecz jasna, że niemożliwe jest udzielanie jakichkolwiek uprawnień w zamian za uczęszczanie na tego rodzaju wykłady. Wreszcie i usuwanie tych wykładów z pod kontroli i kierownictwa czynników właściwych, przedewszystkiem tych, które dają odpowiednie gwarancje naukowe, należy uważać za pomysł niefortunny. Ubolewać wypada, że mimo apelu Ministerstwa sprawą tak ważną, jak kształcenie dorosłych, nie zajęli się nauczyciele szkół wyższych. Miejmy nadzieję, że zaniedbanie to zostanie w przyszłości usunięte. K. J.

Szczegóły bardzo ciekawych obrad podamy w jutrzejszym numerze

Do Obrońców Lwowa.

Zebrania odcinków i grup z listopadowej Obrony Lwowa 1918. r. odbędą się w następujących dniach i lokalach: I. odcinek dnia 11. listopada (piątek) o godz. 7. wieczór w Domu techników, ul. Issakowicza 18.; II. odcinek 10. listopada (czwartek) o godz. 7. wieczorem w szkole Marji Magdaleny; III. odcinek 13. listopada (niedziela) o godz. 10. rano, w małej sali Domu katolickiego; IV. odcinek, 10. listopada (czwartek) o godz. 7. wieczór w Szkole kolejowej; V. odcinek 10. listopada (czwartek) o godz. 7. wieczór w lokalu Ligi kobiet, pl. Akademicki 1. I. p.; VI. odcinek 11. listopada (piątek) o godzinie 7-mej wieczór, w lokalu Ligi kobiet, pl. Akademicki 1. I p.; VII. odcinek, 10. listopada (czwartek) o godz. 7,30 wieczorem w sali gminy Zamarstynów; M. S. O. 13. listopada (niedziela) o godz. 11. rano w lokalu M. S. O. VI. dzielnicy ul. Bajki 27. parter; Sokół-Macierz, 11. listopada (piątek) o godz. 6. wieczorem w sali Związku Sokoła, ul. Sokoła l. 7. II. p.; Żandarmerja 12. listopada (sobota) o godz. 7. wieczorem w lokalu Ligi kobiet, pl. Akademicki 1. I. p.; Rzęsna polska, 18. listopada (niedziela) o godz. 3. popołudniu w sali gminy Rzęsna polska; Oddziały techniczne 13. listopada (niedziela) o godz 10. rano w lokalu Ligi kobiet, pl. Akademicki 1. I. p.; Artylerja 13. listopada (niedziela). o godz. 3,30 popol., w lokalu Ligi kobiet, pl. Akademicki 1 I. p.; Kawalerja 14 listopada (poniedziałek) o godz. 6. wieczór w lokalu Ligi Kobiet, pl. Akademicki 1. I. p.; Sanitarjat 14. listopada (poniedziałek) o godz. 8 wieczorem w lokalu Ligi kobiet, pl. Akademicki 1. I. p. Ze względu na bliski termin Walnego zgromadzenia, podpisany komitet wzywa Obrońców do licznego udziału w odcinkowych zebraniach. Porządek dzienny: 1) Omówienie walnego zgromadzenia. 2) Wybór członków do Zarządu Z. O. L.

KRONIKA.

Kalendarz: Czwartek, 10 listopada. Rz.-kat.: Andrzeja. — Gr.-kat.: Terentyja m.

— **Uroczyste przeniesienie zwłok** poległych w obronie kresów wschodnich Amerykanów lotników z 7 esk. im. Kościuszki: Arthura Keily, Edmunda Gravesa i Mac Callum do wspólnego grobowca, odbędzie się jutro dnia 10 b. m. o godz. 11 rano. na cmentarzu Obrońców Lwowa.

Dla uczczenia pamięci bohaterów amerykańskich którzy za Polskę oddali swe życie zawiązał się komitet budowy pomnika, do którego należą pp. Janina Ebenbergerowa Ig. Dembowski, Wiceprezydent Stahl, kap. Konopka i por. J Weber. Komitet zwraca się do społeczeństwa z gorącą prośbą, aby hojnemi datkami dał dowód wdzięczności dla tych, którzy dla nas nie szczędzili trudów, krwi i życia.

— **Poseł polski w Budapeszcie.** Naczelnik Państwa postanowieniem z 21 października 1921 r. mianował p. Jana Szembeka Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym Rzeczypospolitej Polskiej przy Rządzie Państwa Węgierskiego.

— **Exequatur.** Z Warszawy donoszą: Naczelnik Państwa udzielił exequatur p. Williamowi Dawsonowi, konsulowi angielskiemu w wolnem mieście Gdańsku, jakoteż p. Emilowi Bennke konsulowi szwedzkiemu w wolnem mieście Gdańsku.

— **Sprostowanie mylnej informacji.** Biuro prasowe Ministerstwa spraw zagranicznych prostuje niniejszem mylnie podaną przez niektóre dzienniki wiadomość, jakoby p. Eugeniusz Rozwadowski mianowany został konsulem Rzp. Polskiej w Królewcu z tytułem radcy legacyjnego I. kl. P. Eugeniusz Rozwadowski b. radca legacyjny Poselstwa Polskiego w Hadze, został mianowany konsulem Rzeczypospolitej Polskiej w Królewcu z tytułem konsula generalnego.

— **Ze stosunków polsko-brazylijskich.** Udało się osiągnąć zbliżenie polsko-brazylijskie, a jednym z objawów tego zbliżenia jest wychodzące od sierpnia b. r. redagowane w języku portugalskim pismo: „Brazil—Polonja“, wydawane w Rio de Janeiro. Brazylijska Polska, redagowana przez p. Leoncis Correia, omawia sprawy państwowego życia w Galicji — lwią większość jednak artykułów poświęca Polsce i sprawom polskim w Brazylji. Dotąd „Brasil—Polonja“ zamieściła między innymi artykuł o Józefie Piłsudskim, pióra Wacława Sieroszewskiego, wiersze o Polsce, artykuły o Górnym Śląsku, o traktacie polsko-rumuńskim, o sprawach handlu polskiego i polsko-brazylijskiego i t. d.

— **Dar Pragi.** Rada miejska Pragi darowała Uniwersytetowi w Poznaniu dla użytku nowozałożonego Instytutu zachodnio-słowiańskiego wszystkie dzieła naukowe dotyczące miasta Pragi jak również reprodukcje wybitnych malarzy czeskich wyrażające panoramę Pragi.

— **Wylazło szydło z woru** — dowiedzieliśmy się raz przecie, do czego zmierzały te zmienne humory listopada, te uśmiechy słoneczne i chmurne spojrzenia i wichrów zawodzenie i przymrozkowe białe naloty. To wszystko były przygotowania do śniegu, który nawalnie dziś od rana sypie miałkim puchem, topniejąc wprawdzie jeszcze, lecz pewny swego, pewny, że się utrzyma. Podtrzymuje go w tem mniemaniu termometr, Słupek rtęci ledwie o włos się a ponad zero.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się w czwartek, 10 listopada 1921 o godzinie 6 wieczorem w sali posiedzeń Rady miejskiej w ratuszu. Na porządku dziennym między innemi drugie uchwały w następujących sprawach: Podwyższenie opłat polic. od przedsiębiorstw gosp. szynk. (spr. r. Felsztyn). Sprawa upaństwowienia szkoły zawodowej żeńskiej im. król. Jadwigi (spr. r. dr. Wereszczyński). Nowela do ustawy budowlanej (spr. r. dr. Obmiński). Ciąg dalszy dyskusji budżetowej (spr. r. dr. Sawczyński).

— **Tow. właścicieli realności** (nie Lwowskie Tow. właścicieli realności — są to dwie różne organizacje), na zebraniu przed kilku dniami uchwaliło powołać do życia stałą Izbę właścicieli realności i stworzyć obronę prawną, dalej domagać się zniesienia

rekwizycji mieszkań dla urzędników i wojskowych usunięcia z prywatnych realności biur wojskowych i rządowych, zakazu lokatorom wynajmowania mieszkań sublokatorom, wreszcie domagać się budowania domów przez Rząd dla urzędników i funkcjonarjuszy państwowych. Pojawił się też na zgromadzeniu wniosek, aby oba Stowarzyszenia właścicieli realności zlały się w jedno, ale wniosku tego nie uchwalono, poczem wybrano nowy zarząd Towarzystwa. Prezesem dr. Gelehrta, zastępcą B. Czysza, sekretarzem H. Szapirę; do wydziału weszli pp.: dr. Błażejowski, inż. Hausman, dr. Serbeński, ign. Schwarzwald, M. Podkówka, F. Schwarzowa, Schalay, inż. Gottwald, inż. Jaskólski, inż. Dobrowolski, prof. dr. Zalewski, J. Filipp, dr. Finkler.

— **Ankieta kupców.** Lwowska Izba handlowo-przemysłowa zwołała ankietę w sprawie postępowania Urzędu walki z lichwą i w sprawie zamierzonego wyłączenia lokali sklepowych i przemysłowych z pod ustawy o ochronie lokatorów. W ankiecie wzięli udział delegaci Kongregacji kupieckiej, Stow. przemysłowego gospodnio restauracyjnego, wszystkich żydowskich organizacji kupieckich, oraz reprezentanci Izby handl. przemysłowej i urzędu walki z lichwą. W dyskusji atakowano ostro Urząd walki z lichwą, jego orzeczenia, nakazy karne i t. p. Mowcy oświadczali się za ściganiem lichwiarzy towarowych i paskarzy, wyrażając gotowość pomocy Urzędowi walki z lichwą w ściganiu ich, lecz równocześnie domagali się bezwzględnego ścigania producentów i hurtowników na wsi i w mieście. Uchwalono rezolucje t. j. treści: „Uznając, że dotychczasowa działalność Urzędu walki z lichwą nie tylko nie prowadzi do zamierzonego celu, lecz naraża Państwo i kupiectwo na nieobliczalne szkody, upraszają zebrani Izbę handlową i przemysłową o poczynienie odpowiednich starań u Rządu i posłów celem jak najrychlejszego zniesienia tego Urzędu. Zebrani stwierdzają, że kalkulacja cen sprzedaży musi się opierać na cenach rynkowych". Druga rezolucja domaga się od Izby handl.-przemysłowej poczynienia kroków u kompetentnych czynników, by lokale sklepowe pozostawały nadal pod ochroną ustawy o lokatorach, przyczem najwyższa podwyżka czynszu może dojść do sześciokrotnego czynszu podatkowego z r. 1914. Zaapelowano też do Izby handl., aby zwołała konferencję reprezentantów prasy wspólnie z reprezentantami handlu i przemysłu w celu poinformowania ogółu obywateli i prasy o powodach drożyzny.

— **Do kupców.** Z Warszawy telegrafują: Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa aprowizacji z 13 czerwca 1919, komisarjat Rządu przypomina, że muszą być bezwzględnie ujawnione ceny na wystawach sklepowych na wszystkie bez wyjątku towary, jak również muszą być wywieszone cenniki w sklepach w miejscu dla kupujących widocznem, a to najdalej do 10 listopada b. r. Po tym terminie będą sporządzane protokoły dla pociągnięcia winnych do najsurowszej odpowiedzialności.

— **O wielkich miastach polskich,** cykl odczytów z przeźroczami, organizuje w Warszawie Towarzystwo miłośników historji. W dniu 17 listopada mówić będzie dr. Emil Kipa o Lwowie.

— **Zjazd b. uczniów gimnazjum św. Marji Magdaleny w Poznaniu.** Wobec bliskiego terminu (29 listopada b. r.) Zjazd Zarządu Związku b. uczniów gimnazjum św. Marji Magdaleny w Poznaniu zwraca się na tej drodze do wszystkich b. uczniów o rychłe nadesłanie swego uczestnictwa w Zjeździe. Prawo uczestniczenia mieć będą nietylko wszyscy byli abiturjenci gimnazjum św. Marji Magdaleny lecz również byli uczniowie, a abiturjenci innych gimnazjów oraz byli uczniowie gimnazjum św. Marji Magdaleny nie maturzyści, posiadający jednakże wykształcenie zawodowe Uniwersyteckie. W czasie uroczystości zjazdowej odbędzie się wspólny obiad. Gotowość swą uczestniczenia w wspólnym obiedzie, koleż. ich należy rychło zgłosić. Wszelkie zgłoszenia przesłać należy na ręce podpisanego. Dr. St. Węckowski, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego ul. Gołębia l. 1.

— **Sobotni raut techników** cieszył się niebywałym we Lwowie sukcesem. Dochód brutto dobiegł miljona Marek, czysty dochód przekroczył kwotę 700.000 Mk.

— **Komunikacja lotnicza.** Ministerstwo kolei żelaznych komunikuje, że z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych, komunikacja lotnicza na linii Warszawa-Paryż została wstrzymana 5 b. m. na przeciąg 3 mi się y. Normalny ruch samolotów na tej linji zostanie wznowiony 15 lutego 1922.

— **Syndykat dziennikarzy polskich** odbył onegdaj posiedzenie, na którem przewodniczący dr. Vogel przedłożył sprawozdanie finansowe ze Zjazdu dziennikarzy polskich we Lwowie, zatwierdzone przez komitet tego Zjazdu, **poczem** wyraził jeszcze raz podziękowanie tym wszystkim, którzy do świetnego przebiegu przyczynili się, a w szczególności pp. b. Prezydentowi Ministrów Witosowi, b. Ministrowi kolei Jasińskiemu, prezesowi Związku banków dr. Szarskiemu, prezesowi komitetu wykonaw. Targów Wsch. Turskiemu, Prezydentowi m. Neumannowi, prezesowi Tow. kred. ziem. Laskowskiemu, paniom Neumannowej i Laskownickiej, jakoteż wszystkim innym, które zajęły się urządzeniem rautu, a p. dr. Zofji Pasławskiej-Drexler, Tow. śpiew. „Echo", pp. Krzyżanowskiemu i dr. Steinbergerowi za udział w tym raucie. Następnie zawiadomił dr. Vogel, że Ministerstwo spraw zagranicznych wyraziło podziękowanie za doskonałe zorganizowanie przyjęć kilku wycieczek zagranicznych dziennikarzy a wynikiem pobytu angielskich dziennikarzy są liczne artykuły obszerne o Polsce zamieszczone w wielu angielskich pismach. Resztę posiedzenia syndykatu wypełniła obszerna dyskusja o sprawach zawodowych w której wzięli udział pp. Fryling, Laskownicki, Lech, Parandowski, Rolle, Wład, Szenderowicz i inni.

— **Ceny obuwia.** Z Warszawy donoszą: Ceny skór surowych znacznie spadły co jednak nie odbiło się dotąd dość wydatnie na cenach skór surowych i obuwia. Wobec tego wydział aprowizacyjny komisarjatu Rządu zwrócił się do okręgowego Urzędu walki z lichwą w celu zbadania tej sprawy i przyspieszenia zniżki cen.

— **Odkrycie wsi przedhistorycznej w Rzymie.** Na wzgórzu, w pobliżu Monte Marie, w obrębie Rzymu, odkryto podczas robót ulicznych wieś przedhistoryczną.

Jak widać z wykopalisk jest to wieś z pierwszego okresu żelaza, a być może i z okresu bronzu. Wykopaliska mają posiadać wielką wartość naukową.

TELEGRAMY P. A. T.

Minister Skirmunt o polsko-czeskiem zbliżeniu.

Praga. W rozmowie z zastępcą dziennika „Prager Tageblatt" oświadczył Minister Skirmunt, iż zdaniem jego umowa polsko-czeska musiała przyjść do skutku, a różnice między obu narodami będą usunięte zupełnie w czasie jak najkrótszym.

Na uwagę współpracownika wspomnianego pisma, iż w czeskich kołach handlowych istnieje zamiar utworzenia czesko-polskiego Towarzystwa handlowego celem zbliżenia się do Polski, oświadczył Minister Skirmunt, że rząd polski poparłby takie zbliżenie. Poza zawartemi już umowami handlową i polityczną będzie jeszcze zawarty układ finansowy.

WYBORY DO NOWEGO SEJMU.

Warszawa. W kołach zbliżonych do marszałka Trąmpczyńskiego zapewniają, że zgodnie z życzeniem premjera, marszałek stara się o przyspieszenie prac sejmowych tak, by przed Bożem Narodzeniem mogły być rozpisane wybory do nowego Sejmu.

KURS MARKI POLSKIEJ.

Wiedeń. W obrotach prywatnych notowano dziś markę polską 2·18, markę niemiecką 19·50.

A WIĘC NA MADERZE!

Londyn. Rząd portugalski zgodził się, aby b. król Karol z małżonką osiedlił się na Maderze. B. para królewska podlegać będzie ustawom narodowym.

MIRYDYCI PROKLAMUJĄ WŁASNĄ REPUBLIKĘ.

Grac. „Tagespost" donosi z Belgradu, że wedle wiadomości albańskich. Mirydyci proklamowali północną Albanję samodzielną republiką że prezydentem prezydentem Marco Giona został wybrany prezydentem.

Rzym. Dzienniki donoszą z Durazzo, że po 8-dniowych walkach, Serbowie posunęli się naprzód i znajdują się o 40 klm. od Tirany. Cały obszar Mirydytów i Giovanni di Medua jest obsadzony. Los Alessio niepewny.

Z KONFERENCJI PRACY.

Genewa. Konferencja pracy przyjęła do wiadomości wskazówki mające na celu zapobieżenie bezrobociu w rolnictwie. Konferencja poleciła poza tem stosowanie w rolnictwie nowoczesnych środków technicznych, rozwoju kolonizacji wewnętrznej, wprowadzenia ułatwień transportowych, tworzenia kooperatyw i t. p.

SPADEK DYNARA.

Grac. W „Grazer Tagespost" donoszą z Belgradu, że ze względu na gwałtowny spadek kursu dynara, rozważaną jest kwestja nowego moratorjum. Minister skarbu postawi wniosek, w myśl którego handel dewizami i walutami będzie zmonopolizowany.

KONFERENCJA PAŃSTW SUKCESYJNYCH.

Rzym. Rząd włoski zamierza zwołać w krótkim czasie do Rzymu konferencję państw sukcesyjnych.

DEMOBILIZACJA W CZECHACH.

Praga. Prezydent republiki w porozumieniu z rządem wydał rozkaz demobilizacyjny. Demobilizacja będzie przeprowadzona stopniowo od dnia 10 bm. począwszy. Równocześnie zniesiono wszelkie ograniczenia i przywrócono ruch telefoniczny i telegraficzny.

WYJAZD NIEMIECKIEJ DELEGACJI GOSPODARCZEJ NA GÓRNY ŚLĄSK.

Berlin. W najbliższych dniach wyjeżdża niemiecka delegacja gospodarcza na Śląsk Górny, celem rozpoczęcia rokowań z delegacją polską.

Na zgon niezastąpionego bojownika.

Potężny, wielki umysł opuścił nas! Dnia 3 listopada zgasł na udar serca Andrzej Niemojewski, urodzony w Płockiem 23 stycznia 1864, uczęszczał na uniwersytet w Dorpacie od r. 1886 do 1888. W r. 57 życia swego zszedł z areny działalności, tak ważnej, tak pożytecznej dla Ojczyzny naszej, na tej arenie nikt go wyręczyć nie potrafi. Wysoko niósł sztandar Myśli Niepodległej w pełnem zrozumieniu całego znaczenia, jakie ona ma dla ludzkości. Ci, co go znali osobiście — kochali całem sercem! Ci, co go czytali tylko w 576 numerach jego czasopisma — uwielbiali i podziwiali!

Dopiero przyszłość daleka ocenić potrafi należycie całe znaczenie jego zasług, położonych w licznych wydawnictwach, w których górowała zawsze Myśl Niepodległa. Nie był to „Fechtmistrz i Rębacz", jak go w jednem z pism nazwano, lecz dzielny i groźny bojownik za prawdę, sprawiedliwość, za cnotę i szczęście dla ludzkości; tak my go oceniamy dzisiaj, cośmy go znali, tak też oceni go przyszłość daleka, gdy partyjność ustąpi. Cześć Jego pamięci! i chwały naszej Ojczyźnie, co go ze swego łona wydała.

Dr. B. Dybowski.

— **Pomnik Konopnickiej.** Od dawna w społeczeństwie naszem nurtujące pragnienie ogółu, by pomnikiem uczcić pamięć wielkiej poetki, piewczyni „Roty", ma wreszcie znaleźć wyraz należyty w czynie. Potrzeba wszakże na to funduszy, znacznych funduszy. Niechże znajdą się jak najprędzej. Niech to będzie hołd całego narodu, złożony świetlanemu duchowi tej, co naród cały, więcej jeszcze: jego przeszłość i przyszłość, objęła gorącem ukochaniem swego serca, myślą górną, mistrzowstwem słowa swej pieśni.

Ofiary i pokwitowania

(złożone w Administracji).

Na pomnik Konopnickiej:

Ludmiła Tulisówna 500 Mk., młodzież państwowego gimnazjum w Jaworowie 1248 Mk., Tekla Domaszewiczowa 1000 Mk., Tomiccy 4000 Mk., zebrane w kasie biletowej M. Z. E. 1400 Mk., Bolesław Wysłouch 3.000 Mk.

Mianowania i przeniesienia.

Minister sprawiedliwości przeniósł Wojciecha Ciechonia, naczelnika sądu powiatowego w Brzostku, do Brzeska.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował ukończonych słuchaczy praw D mitra Semenowa i dr. Włodzimierza Chigera aplikantami.

Anna Karenina. (Zgubna miłość), 6-aktowy dramat, osnuty na tle powieści Tolstoja, to najnowszy obraz wyświetlany obecnie na ekranie „Apolla". Dzieje Anny Kareniny, która szczęśliwa jako żona i matka, zapomina o swoich obowiązkach idzie za złudną marą, stającą na jej drodze, to dzieje wielu kobiet. Zwiedziona przez tego, któremu powierzyła swe życie, nie mogąc się połączyć z ukochanym synkiem, idzie naprzeciw śmierci i ginie pod kołami pociągu. Śliczna postać nieszczęśliwej choć występnej kobiety, znalazła w wykonawczyni uroczą przedstawicielkę. Lya Mara, pełna uroku i niewieście o, wdzięku, oddaje swą rolę z wielką subtelnością, a nieszczęśliwa bohaterka, choć winna i wiarołomna, zyskuje litość i współczucie widza.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7·30 wieczorem.

Dziś we środę „Kobieta która zabiła", sztuka w 4 aktach Garriksa. — Jutro, we czwartek „Tosca", opera w 3 aktach G. Pucciniego; debiut Andy Kitschman. — W piątek „Kobieta która zabiła", sztuka w 4 aktach Garriksa. — W sobotę o godzini 3·30 przedstawienie dla młodzieży „Zemsta", komedja w 3 aktach A. Fredry. — W sobotę wieczorem „Tosca", opera w 3 aktach Puccini'ego; debiut Andy Kitschman.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, we środę „Roztwór prof. Pytla", groteska w 3 aktach B. Winawera. — Jutro, we czwartek „Roztwór prof Pytla", groteska w 3 aktach B. Winawera — W piątek „Roztwór prof. Pytla", groteska w 3 aktach B. Winawera. — W sobotę „Roztwór prof. Pytla", groteska w 3 aktach B. Winawera

Repertuar Teatru Nowości

Dziś, we środę „Taniec szczęścia", operetka w 3 aktach R. Stolza. — Jutro, we czwartek „Taniec szczęścia", operetka w 3 aktach R. Stolza. — W piątek „Taniec szczęścia", operetka w 3 aktach R. Stolza. — W sobotę „Taniec szczęścia", operetka w 3 aktach R Stolza.

„Kobieta która zabiła", sztuka Garriksa, powtórzona będzie we środę i piątek, ponieważ na kilka już dni przed premjerą wszystkie bilety zostały rozchwytane. Sztuka ta wystawiona będzie w nowych zupełnie, stylizowanych dekoracjach.

Repertuar Bagateli lwowskiej.

Gościnne występy Józefa Ursteina (Pikusia), I. Zbierzchowskiej, M. Windheima, M. Reytgena i H. Ordonówny. 1) „100.000", żart w 1 akcie, 2) Wielki dział koncertowy 3) „Przed bramą", pastel sceniczny w 1 akcie.

Początek o godz. 8. wieczorem.

Z teatru „Bagatela". Obecny program tego sympatycznego teatrzyku stał się sensacją dnia dzięki ogromnemu, niezwykle urozmaiconemu programowi, którego każdy bez wyjątku numer stoi na wysokim poziomie artystycznym. Dość powiedzieć, że wszyscy bez wyjątku artyści z całej plejady pierwszorzędnych sił: Ordonówna, Zbierzchowska, Szpinetterówna, Urstein (Pikuś), Windheim, Rentgen, Kamiński nie schodzą bez bisu ze sceny. Prócz produkcyj solowych powyższych artystów, cieszą niesłychanem powodzeniem 2 sketche: „Przed bramą" (z Ursteinem i Ordonówną) i „100.000 Mk.", które wywołują salwy śmiechu w przepełnionej stale widowni.

Wiadomości gospodarcze

Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie.

Podwyższenie cła.

Rozporz. Ministerstwa skarbu, ogłoszonem w Dz ust. Rz. P. Nr. 85. zostało agio celne dla towarów nieobjętych rozporządzeniem o ulgach celnych, pod wyższone z 14.900 % (mnożnik 150) do 39.000 % (mnożnik 400), a dla towarów luksusowych z 29.900 % (mnożnik 300), do 79·900 % (mnożnik 800). Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 5. listopada 1921. Obowiązujące dotychczas wysokości agio'a 29.900 % (mnożnik 300) i 14.900 % (mnożnik 150) można przejściowo stosować do towarów:

a) co do których na podstawie listów przewozowych (frachtów lub konosamentów) będzie można wykazać, że zostały nadane do przewozu z przeznaczeniem dla odbiorców w polskim obszarze celnym najpóźniej w dniu 4. listopada b. r,

b) zalegających w dniu 5. listopada b. r. w celnych składach urzędowych, kolejowych oraz nieurzędowych.

Ulgi wskazane w punktach a) i b) tracą moc z dniem 5. grudnia b. r.

Opłaty stemplowe od rachunków kupieckich.

Wskutek pisma Izby skarbowej we Lwowie Izba handlowa i przemysłowa zwraca uwagę kupców i przemysłowców na obowiązek uiszczania opłaty stemplowej od rachunków kupieckich, a to tembardziej, że przestrzeganie przepisów o tym obowiązku leży nietylko w interesie Skarbu Państwa, lecz także w ich własnym interesie, gdyż osoby niestosujące się do wydanych przepisów narażają się na wysokie kary stemplowe.

Belgijsko-polska Izba handlowa.

W Brukseli ukonstytuowała się Belgijsko-polska izba handlowa, która oświadcza swą gotowość pośredniczenia w przesyłaniu ofert i udzielaniu wszelkich informacji i wyjaśnień o konjunkturach rynku belgijskiego. Dok. nast.

Ruch wydawniczy.

Jednodniówka, wydana w dniu 60-lecia istnienia Twa Bratniej pomocy słuchaczów Politechniki lwowskiej, stanie się niezawodnie miłą pamiątką niezwykłej tej uroczystości. Posiada ona trwalsze znaczenie, przynosząc — obok pięknego wiersza Jana Kasprowicza — zwięzły szkic dziejów Bratniej pomocy słuchaczów Politechniki, Szkic historji Towarzystwa Bratniej pomocy słuchaczów b. Akademji rolniczej w Dublanach, Szkic historji Politechniki lwowskiej, artykulik: Kobiety na Politechnice lwowskiej oraz Wykaz statystyczny rozwoju Towarzystwa.

Zdzisław Dębicki: „Za Atlantykiem". Wrażenia z pobytu w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej. Warszawa, Kraków. Nakład Gebethnera i Wolffa. — (Z. S.) Jakkolwiek, w ciągu długich lat naszej strasznej niewoli łączyły nas z Ameryką północną stosunki przyjazne, związane za czasów Kościuszki i Pułaskiego, do chwili zaś wyzwolenia i wielkiej wojny wzrosła przyjaźń nasza w gorącem uczuciu wdzięczności, mało — niestety — znamy zaatlantycką Rzeczpospolitę. A przecież bardzo wiele powodów między nimi przedewszystkiem los i przyszłość wychodźtwa polskiego, dosięgającego w Stanach Zjednoczonych blisko 4 miljonów głów) skłania nas — zmusza poniekąd — do dokładnego poznania jej bez złudzeń i bez fałszywych uprzedzeń, jakie nam mówiła lekka literatura zachodnia. Powyżej wymieniona książka, kreślona pod wpływem patrjotycznego przekonania o konieczności tego musu jest doskonałem wskazaniem i przewodnikiem w jaki sposób należy nietylko ją poznawać lecz i zrozumieć niepospolite przymioty charakteru jej pierwotnych mieszkańców. Książka ta, prawdopodobnie musiała już zwrócić na siebie uwagę naszego rządu, zasługuje na jaknajszersze rozpowszechnienie równie w inteligentnych jak ludowych sferach naszego społeczeństwa.

Mercure de France wielki dwutygodnik paryski daje w ostatnim numerze z 15. października artykuł p. J. Toposa p. t. „Czy Polska ma sztukę?" Jest to krótki a jędrny przegląd naszej twórczości artystycznej od czasów najdawniejszych do doby obecnej. Artykuł jest jednym z objawów żywego zainteresowania, jakie obudziła sztuka polska w kołach artystycznych Paryża na ostatnich wystawach.

Mapy Pomorza. Dokładne mapy Pomorza, bo w skali 1 : 100.000 i z poprawnemi nazwami ukazały się w ostatnich tygodniach w instytucji kartograficznej Szpręga w Toruniu (ul. Prosta 18—20). Każda mapa z osobna zawiera cały powiat, jest podobna do dawniejszego wydawnictwa niemieckich „Generalstabskarten" i podaje oprócz miast i wsi, także drogi, koleje, rzeki, jeziora, góry, jako też osady — leśniczówki, wiatraki, cegielnie i t. d. Dotąd wyszły, powiaty: Chojnice, Wejherowo, Grudziądz, Toruń, Tczew Chełmno, Bydgoszcz i Inowrocław.

Wczorajsza premiera W TEATRZE WIELKIM.

(„Kobieta, która zabiła", sztuka w 5 akt. z prologiem i epilogiem. Napisał Sidney Garriks).

Wyprzedziła tę sztukę fama efektownego widowiska. A takie mają również pełne prawo w teatrze współczesnym. Czyliż niesłychane spopularyzowanie kina nie uwiodło oka na manowce? Pochylił się kąt patrzenia na scenę — wrażliwość przytępiała. Niejednokrotnie dzisiejszemu widzowi za mdłe już to, czem teatr zwykł operować.

Więc Garriks powziął myśl przemycenia do dramatu niektórych pierwiastków sztuki filmowej. I — zaznaczamy odrazu — to mu się udało. W wyborze nowych środków okazał wiele dobrego smaku, w ich zastosowaniu niemałą zręczność. Ustawił swe figury na odpowiednim planie. Nie są ani za wielkie, ani za małe. Zarysowują się zaś plastycznie. Jest w nich tylko światłocień, jak żeby je kto z barw wypłókał.

Również w treści czuć ów powiew kinowy. Sam ci tytuł nim przesiąkł. Dalej: przedmiotem fabuły zbrodnia — zabójstwo. Item: akcja góruje nad podkładem myślowym. Psychologja snuje się gdzieś na dalekim planie, nito majaki w mgle jesiennej.

Ale prawa sceny nie doznały przez to uszczerbku. Równocześnie okazał autor pełne zrozumienie dla usług, które sztuce oddaje aktor. Są role kapitalne — dość dwie wymienić: Lavinia, Candilac — obok nich John Morland, a choćby i Brideaux.

„The woman who killet the man" ma też swój specjalny egzotyzm. Przy jego pomocy jeszcze bardziej fascynuje. Być może, iż w stosunkach amerykańskich — stamtąd wywiodła się ta sztuka — sprawa inniej odbiega od życia. U nas na szczęście leży ona poza kręgiem pojęć uzasadniających prawdopodobieństwo. Candillac ma coś (rzecby można) pozarzeczywistego w swej wyrafinowanej podłości. Szlachetny zaś pokrój Lavinii jakże łatwo pryska w niwecz z chwilą, gdy zmysły dorwały się głosu!

Zakaźny charakter upodlenia występuje tu w całej ohydzie, a nie ośmielilibyśmy się twierdzić, że bez ujmy dla sympatii kierującej się początkowo ku bohaterce dramatu.

Garriks dobrze zdawał sobie sprawę z swego celu. Nie szło mu o działanie na myśl, na fantazję widza, poniekąd nawet na uczucia. Chciał może dać dowód, że i scena ma do rozporządzenia czynniki, które podobnie jak sztuka filmowa potrafią wywołać przedewszystkiem silne naprężenie nerwów i potrafią owo naprężenie aż do końca utrzymywać, zwiększając stopniowo dawki emocji.

Sztuka amerykańskiego pisarza przygotowana została z widoczną starannością. P. Barwińska (Lavinia) uderzyła w ton prawie tragiczny, może aż za wysoko nastrojony, jeśli uwzględni się charakter „Kobiety, która zabiła". Staczanie się w przepaść upadku illustrowane było znakomicie.

Wielki sukces odniósł p. Mihułowicz w roli rzekomego Candillaca. Umiał ukazać całą maestrję zawodowego uwodziciela, uprawiającego to rzemiosło dla — zarobku i całą tej podłej kreatury brutalność.

P. Rasińskiemu należy się komplement za Morlanda, potentata finasowego o groteskowej nieco fizjognomji duchowej. Zasługuje też na podniesienie Brideaux p. Bystrzyńskiego. Violette Stanwood z powodzeniem odegrała p. Jankowska.

Do plusów premiery wczorajszej dodać jeszcze należy wprowadzenie nowej metody dekoracyjnej, porzucenie kulis i płóciennych plafonów, które zastąpiono oponami. Oswobodziło to wystawę od piętna banalności.

A. Tram.

Gospodarstwo i handel.

Walne Zgromadzenie Ziemskiego Banku Kredytowego. Dnia 29 zm. odbyło się nadzwyczajne walne zgromadzenie akcjonarjuszów Ziemskiego Banku Kredytowego, Towarzystwa akcyjnego we Lwowie. Na zgromadzeniu tem dyr. dr. Ernest Adam stwierdził nadzwyczaj pomyślny rozwój Banku, jako też założonych i finansowanych przez niego przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, **rozwój**, który pozwolił bankowi stanąć w rzędzie najsilniejszych instytucyj finansowych w kraju. Wobec tego dotychczasowy pełnowpłacony kapitał akcyjny Mk. 210,000.000 okazał się niewystarczającym, przedstawił dyr. dr. Ernest Adam imieniem Rady nadzorczej i Dyrekcji wniosek podwyższenia tego kapitału z Mk 210 milj. do wysokości 525 milj. Mk. przez emisję nowych akcji.

Po dyskusji nadzwyczajne walne zgromadzenie jednomyślnie uchwaliło przedstawiony wniosek.

NEKROLOGIA.

Nabożeństwo żałobne
za spokój duszy majora lotnika
ś. p. Stefana Steca

odprawione zostanie w piątek dnia 11. b. m. o 9 rano w kościele OO. Karmelitów, na które krewnych i znajomych zaprasza Ojciec.

Polski Bank Przemysłowy.

Pomyślny rozwój instytucji. — Podwyższenie kapitału akcyjnego. — Plon działalności, ujęty w dwie liczby. — Praca oddziałów. — Sieć przedsiębiorstw. — Wymowne cyfry.

Przedłożone wczoraj walnemu zgromadzeniu akcjonarjuszy sprawozdanie Dyrekcji tej instytucji, stwierdza na wstępie, że w pierwszem decennium jej istnienia tylko w pierwszych dwu jego latach Bank pracować mógł w warunkach normalnych. Mimo to rozwój Banku był zupełnie pomyślnym, a bilans dziesięciolecia jego pracy przemysłowotwórczej, zamyka się w 2 cyfrach. Bank Przemysłowy założył 45 przedsiębiorstw przemysłowych, a przeistoczył i rozszerzył 15.

Chcąc sprostać zwiększającym się z każdym dniem zadaniom, oraz wobec postępującej ciągle deprecjacji pieniądza, zmuszony był Polski Bank Przem. w ciągu r. 1921 kilkakrotnie podwyższać kapitał akcyjny tak, iż w chwili obecnej cały pełnowpłacony kapitał akcyjny Banku wynosi mp. 367.920.000, — fundusze zaś rezerwowe około 150,000.000.

Podobnie jak w latach poprzednich, zachował Oddział w Krakowie przewodnie stanowisko wśród innych Oddziałów, a z dalszych, Oddziały w Drohobyczu, Krośnie i Sosnowcu wykazały szczególnie swą użyteczność.

Zwiększające się agendy zarówno Zakł. głów. jak i wszystkich Oddziałów, zmuszają Dyrekcje do zyskiwania odpowiednich lokalności dla biur Banku. — Tu zaznaczyć wypada zwłaszcza, że przystąpiono do budowy wielkiej hali bankowej, pozostającej w łączności z dotychczasowym gmachem Banku we Lwowie. Podobny plan budowy nowego gmachu zamierza Bank w czyn wprowadzić dla Oddziału swego w Krakowie, biura bowiem w dotychczasowym takim gmachu absolutnie pomieścić się nie mogą.

Z tych samych względów zakupiono dom własny i adaptowano go dla Oddziału w Gdańsku, Drohobyczu, Borysławiu, Krośnie, Rzeszowie i Stryju.

Rokowania z firmą Wilhelm Landau, Bank handlowy Ska akcyj. pomyślnie ukończone dadzą możność zużycia lokalów tej firmy dla Oddziałów Banku w Warszawie i Łodzi.

Bank przemysłowy Warszawski wypłaca za rok sprawozdawczy po raz pierwszy od swego istnienia dywidende i rozwinął swą działalność głównie na kresach, gdzie powołał do życia obok dotychczasowych Oddziałów w Wilnie, Grodnie, Płocku i Białymstoku, szereg nowych Oddziałów w Baranowiczach, Równem i Wołkowysku.

Dla rozszerzenia pośredniej sieci organizacyjnej naszej Instytucji, przystąpiliśmy wspólnie z Dolno-austr. Towarzystwem eskontowem i Czeskim Union-Bankiem w Pradze, przy zagwarantowaniu polskiej większości do założenia Śląskiego Banku Przemysłowego, z siedzibą w Bielsku, z początkowym kapitałem zakładowym 14.000.000 Mp. Bank ten przejął Filie Czeskiego Union-Banku w Bielsku i Cieszynie i w krótkim czasie zajął czołowe miejsce na tamtejszym rynku. W ciągu roku sprawozdawczego podwyższył kapitał do wysokości 30.000.000 Mp. i wypłacił 15 procent dywidende. W najbliższym czasie zamierzonem jest podwyższenie kapitału do wysokości 100.000.000 Mp.

Łącznie z Polskim Bankiem Krajowym we Lwowie współdziałano w założeniu Polskiego Banku Kresowego w Warszawie, o kapitale 20,000.000 Mp. — Bank ten ukonstytuował się w kwietniu 1921 r. i rozwinie działalność na wschodnich kresach Rzeczypospolitej.

Utworzona przez P. B. P. wspólnie z Ziemskim Bankiem Kredytowym w lutym 1920 Warszawska Spółka Budowy Parowozów o kapitale akcyjnym 50.000.000 Mp., objęła t. zw. nową fabrykę Borman i Szwede w Warszawie i adaptowała ją dla celów naprawy i budowy parowozów, zabezpieczając sobie prace kontraktem zawartym z Rządem.

Fabryka porcelany i wyrobów ceramicznych, Spółka akcyjna w Ćmielowie zakupiono od ks. Al. Druckiego-Lubeckiego, a po dwu miesiącach czynności przygotowawczych rozpoczęła produkcje.

Wspólnie z Ziemskim Bankiem Kredytowym założył P. B. P. w r. sprawozdawczym „Oikos", Związkowe Zakłady przemysłu i budownictwa drzewnego, Spółka akcyjna we Lwowie z kapitałem Mp. 40.000.000. Spółka ta objęła fabryki stolarskie we Lwowie, Piotrkowie, Rześnie Polskiej i Gdańsku, oraz zakupiła 20.000 morgów ziemi z drzewostanami, tartakiem, kolejkami leśnemi itp. w Sieleu Bieńkowie. Podwyższenie kapitału na 150,000.000 Mp. w toku.

Założona przez P. B. P. wspólnie z Towarzystwem akcyjnem „Helios" w Pradze, „Watra", Małopolska fabryka zapałek w Stryju, Spółka z ogr. odp. o kapitale Mp. 5,000.000 wydała bardzo pokaźne rezultaty.

„Agrochemia", Fabryka nawozów sztucznych w Oświęcimiu. Spółka z ogr. odp. o kapitale K 5,000.000, założona w celu odbudowy i powiększenia fabryki sztucznych nawozów firmy Schönker i Jakubowicz w Oświęcimiu, — przystępuje obecnie do zamiany na Spółkę akcyjną o kapitale Mp. 21,000.000. Sprawność fabryki obliczona jest na przeróbkę przeszło 100 wagonów kości rocznie, z których wytwarzać będzie tłuszcze, klej i mączkę kostną.

Wspólnie z Polskim Bankiem Krajowym i Bankiem Przemysłowym Warszawskim wykupił P. B. P. z rąk niemieckich Cukrownie i Zakłady przemysłowe w Kowalewie koło Torunia na Pomorzu, obejmujące cukrownię, olejarnię, suszarnia jarzyn, wytłoków i kartofli.

Towarzystwo przemysłu węglowego w Polsce, Spółka akc. w Warszawie rozpoczęło prace przygotowawcze nad projektem wybudowania w Zagłębiu Dąbrowskiem pierwszej w Polsce Centrali wszechstronnej przeróbki węgla.

Dla Spółki akc. „S. W. Niemojowski", Fabryka papieru i wyrobów papierowych, Spółka akc. Bielsko zakupiono Fabrykę Braci Fiałkowskich w Bielsku, posiadającą 3 maszyny papiernicze z produkcją około 400 wagonów rocznie.

Niemniej pomyślnie rozwijają się inne przez P. B. P, zorganizowane Spółki i Tow. akcyjne, jak: „Beton", Spółka z ogr. odp. Kraków; Tow. akc. Olkuskich wyrobów sztancowanych oraz emaliowanych „Westena" w Olkuszu; Zakłady przemysłowe Karol Machleid w Warszawie; Spółka przemysłu elektrycznego w Czechowicach; Bankowe Domy składowe „Industria" w Warszawie, Spółka z ogr. odp.; Emil Kuźnicki, Fabryka tektury dachowej, produktów chemicznych i asfaltu, Spółka akc. w Oświęcimiu; Zakłady kartograficzne „Atlas", Spółka akcyjna we Lwowie; „Mundus", Polskie Fabryki mebli giętych, Spółka akc. w Bielsku; Polskie Zakłady elektryczne w Brown-Baveri Spółka akc.. w Warszawie; Spółka akc. dla przem. naft. i gazów ziem. we Lwowie; Towarzystwo akcyjne dla eksploatacji soli potasowych w Kałuszu; Zakłady amunicyjne „Pocisk", Spółka akc. w Warszawie; Fabryka i rafineria cukru, Towarzystwo akc. w Chodorowie; „Gafota", Lwowska fabryka obuwia, Towarzystwo akc.; „Górka", Fabryka cementu w Sierszy, Spółka akcyjna; Towarzystwo akcyjne fabryki Portland cementu w Szczakowej. Fabryka przetworów tłuszczowych w Trzebini; Zakłady przemysłu włókienniczego C. G. Schön, Ska akc. w Sosnowcu; Gwarectwo węglowe w Jaworznie; „Brody" Spółka z ogr. odpow. poświecona odbudowie gospodarstwa rolnego; „Polska Nafta" Spółka akcyjna w Warszawie; „Leniesz" Fabryka maszyn rolniczych Ska akcyj. w Krakowie; „Odlew" Spółka z ogr. odpow.; „Głogów" przędzalnia lnu i konopi, oraz tkalnia w Głogowie Spółka z ogran. odpow.; „Tepege", Towarzystwo dla przedsiębiorstw górniczych w Krakowie Ska akcyj.; „Rudy żelazne", Spółka z ogr. odpow. we Lwowie; Rafineria spirytusu i fabryka wódek braci Fraenkel, Ska akcyj. Bielsko; Towarzystwo akcyjne dla przemysłu spirytusowego i chemicznego w Krakowie; Fabryka maszyn i wagonów L. Zieleniewski Towarz. akcyj. w Krakowie; Spółka akcyjna elektrowni okręgowych w Sierszy; „Karpatit" akcyjne Towarzystwo dla fabrykacji kart do gry, wyrobów papierowych i przemysłu litograficznego we Lwowie; Akcyjne Towarzystwo elektryczne Sokolnicki i Wiśniewski w Krakowie; Polskie Towarzystwo budowlane Ska akcyj. we Lwowie; Suszarnia kartofli w Chmielowie Spółka z ogran. odpow.; Polskie Towarzystwo handlowe Ska akcyj. w Krakowie; Galicyjskie Akcyjne zakłady górnicze w Sierszy; Fabryka konserw Zygmunta Ruckera, Ska z ogr. odpow. we Lwowie; „Polsot" Polska Spółka dla obrotu towarowego, Spółka z ogran. odpow. we Lwowie; „Siła i światło" Spółka akc. w Warszawie; Polska Centrala Handlowa w Radomiu.

Bilans P. B. P. przedłożony Walnemu Zgromadzeniu świadczy o niezwykłym rozwoju czynności w roku sprawozdawczym.

Obrót po jednej stronie księgi głównej wynosił 52.035.707.002.49 Mp. — gdy zaś w roku 1919 **wynosił 13.619.371.556.95 Mp., wzrósł zatem o 282 procent.** Niewątpliwie wzrost cyfr tłumaczyć należy w części dewaluacja marki polskiej, ale odgrywa tu też znaczną rolę rozwój samej Instytucji i jego sieci organizacyjnej.

Poszczególne pozycje bilansu **przedstawiają** się następująco.

Weksle. — Portfel wekslowy **zwiększył się** w por. z r. z. o **41,967.999.92 Mp.**

Stan efektów podniósł się z końcem ubiegłego roku z kwoty 56.169.074.49 **Mp.** na 171,026.641.43 Mp. z powodu objęcia na rachunek własny większej kwoty polskich pożyczek państwowych.

Zamknięcie rachunkowe Polskiego Banku Przemysłowego za dziesiąty rok obrachunkowy 1920 przedstawia się następująco:

Stan czynny: w milionach **Kasa** 228; Weksle i efekty 58; Polskie pożyczki państwowe i inne 171; Rachunek konsorcjalny 3; Dłużnicy 2.047; Pożyczki hipoteczne przemysłowe 1; Nieruchomości (Borysław, Drohobycz, Kraków, Krosno, Lwów, Rzeszów, Stryj, Warszawa) 14; Razem 2.524.

Stan bierny w milionach: Kapitał akcyjny 70; Rezerwy 16; Wierzyciele 2.524; Czysty zysk 17; Razem 2.524.

OGŁOSZENIA.

Rozmaite obwieszczenia.

C. I. 403/21. Edykt. Przeciw nieznanemu z miejsca pobytu Iwanowi Hołubowi synowi Hrycka wniesiony został przez Oleksę Lewadnego z Mielnicy pozew o zeznanie kontraktu do realności whl. 1654 w Mielnicy. Do rozprawy wyznaczono audjencję na 15. grudnia 1921 godz. 9 rano w tut. Sądzie sala Nr. II. dla strzeżenia praw Iwana Hołuba ustanowiono kuratorem Dra Königsberga adwokata w Mielnicy, który zastępywać go będzie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w Sadzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Mielnica dnia 20. października 1921. 11157

C. 159/21. Edykt. Przeciw Romanowi Gajdzie w Wojniczu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został przez Józefę Kusównę pozew o alimenta. Audiencję do ustnej rozprawy wyznaczono na dzień 29. listopada 1921 godz. 9 rano. Celem strzeżenia praw Romana Gajdy ustanawia się Jana Gajdę w Wojniczu kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy.

Wojnicz dnia 28. października 1921. 11159

C. II. 346 21. Edykt. Przeciw Michałowi Dwulittowi, byłemu dozorcy więzień, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego S. II. we Lwowie przez Wincentego Charczuka w Kleparowie pozew o czynsz 2.174 koron austr. wal. zpn. Na podstawie pozwu wdrożono postępowanie sądowe. Celem strzeżenia praw Michaał Dwulitta ustanawia się Pana adw. Dra Benjamina Grunda we Lwowie, Sykstuska 38 kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie wyżwymienionego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy. Oddział II.

Lwów dnia 17. października 1921. 11101

C. g. I. a. 767/21/1. Edykt. Strona powodowa Filip Stołaszczuk s. Andrija i Maria z Kieszczuków Stołaszczuk w Traczu wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Jutta Tillinger f. Struss o uznanie własności zpn. do L. czynn. C. g. I. a. 767/21/1. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 6/10 1921 godz. 9 przed poł. w tym Sądzie biuro Nr. 62 sala rozpraw. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się WPana adw. Dra Marmoroscha kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd okręgowy. Oddział I.

Kołomyja dnia 17. września 1921. 11087

Ogłoszenie. Bezpośrednie uiszczanie opłat od rachunków. Firmie „Gleba“, Spółka rolniczo-handlowa z. o. p. w Tarnobrzegu, zezwolono na bezpośrednie uiszczanie opłat od rachunków (rozp. Izby skarbowej we Lwowie z dnia 14. października 1921 L. 81.451). 11102

Licytacje.

E. 296/21/4. Edykt licytacyjny. Na wniosek strony egzekwującej Władysława i Michaliny małż. Jagiełłów z Trzebini wsi przeciw Stanisławowi Jagiełło synowi Józefa w Górce o zniesienie współwłasności odbędzie się dnia 16. listopada 1921 o godz. 9 przedpoł. w biurze Nr. 12 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja realności whl. 117 ks. gr. gm. kat. Trzebonka objętej. Wartość szacunkowa i najniższa oferta wynosi kwotę 542.212 Mkp.

Sąd powiatowy. Oddział V.

Chrzanów dnia 12. października 1921. 11111

Konkursy.

L. Prez. 437/2. Tymczasowa Komisja Rządowa Śląska Cieszyńskiego rozpisuje konkurs na posadę lekarza powiatowego z siedzibą w Istebnej, powiat Cieszyn, w charakterze kontraktowym z poborami VIII stopnia płac urzędników państwowych z 80% roc-towym dodatkiem każdorazowych miesięcznych poborów. Lekarz otrzyma koncesię na prowadzenie apteki domowej, konie pod siodło i bryczkę. Podanie należy wnosić do Tym zasowej Komisji Rządowej najpóźniej do 1. grudnia 1921. Załączyć należy do podania: dokumenty osobiste z curriculum vitae.

Cieszyn, dnia 26. października 1921.

Komisarz Rządowy: w.z. Pongratz m.p. 11055

Edykta w sprawie uznania za zmarłego

T. 261/21/1. Wasyl Maryniuk, syn Michała, urodzony 15. lipca 1887 w Popowcach, wstąpił w czasie ogólnej mobilizacji w roku 1914 do czynnej służby przy austr. 95 pułku piechoty, dostał się w roku 1915 do niewoli rosyjskiej, poczem ślad za nim zaginał. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 dzpp., zarządza się na wniosek Marji Maryniuk postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub kuratorowi Dr. Skimelanowi w Czortkowie; Wasyla Maryniuka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15. maja 1922 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Czortków dnia 2. listopada 1921. 11007

T. 181/21/3. Michał Cap, syn Mikołaja i Marji, urodzony 11. listopada 1869 rolnik z Zagórza, wyjechał do Ameryki Północnej w r. 1890. Od 1911 roku nie daje o sobie znaku życia. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoby o życiu Michała Capa miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnego adw. Dr. Słączce w Sanoku w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu Michała Capa uzna go na ponowny wniosek małoletnich Edwarda i Władysława Czechów za zmarłego. Kuratorem nieobecnego mianuje się adw. Dra Wojciecha Słączkę w Sanoku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Sanok dnia 13. października 1921. 11106

T. 275/21/4. Edykt. Mikołaj Saczek s. Wincentego i Tatjanny, rolnik gr. kat. żonaty z Marją z Babijów, ur. 5/10 1891, zamieszkały w Uwsiu, służył w ostatniej wojnie austr. w 80 pp. i brał udział w bitwie na froncie włoskim, a wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Adama Pelczarskiego zmarł 3/2 1918 w Malga di Ronchette i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem ustalenia dowodu jego śmierci wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o sobie sądowi do 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu, tj. do dnia 1/2 1922 r. Po tym dniu Sąd sprawę orzeknie ostatecznie.

Sąd okręgowy, Oddział III.

Brzeżany dnia 15. października 1921. 11113

T. 108/21/4. Edykt. Oleksa Nudyk s. Dmytra i Marji, rolnik gr. kat., zamieszkały w Uniowie, służył w ostatniej wojnie polsko-ukr. i brał udział w walkach koło Lwowa, miał zostać raniony w części rodne, a wedle zaprzysiężonych zeznań świadka miał umrzeć i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywając każdego ktoby miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o sobie sądowi do jednego roku od daty ogłoszenia edyktu, tj. do dnia 15. października 1922. Po tym dniu sąd sprawę rozstrzygnie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany dnia 16. września 1921. 11114

T. 200/21/3. Edykt. Mikołaj Bełzecki s. Iwana i Teodory, ur. 20/5 1884 w Wiśniowczyku, rolnik gr. kat., żonaty z Anną Pełech, zamieszkały w Rekszynie, służył w ost. wojnie światowej od 1/8 1914 r. i od czasu inwazji rosyjskiej nie dał znaku życia, a czynione przez żonę wywiady w Tow. Czerwonego Krzyża pozostały bez dodatniego rezultatu, ile że jeszcze w r. 1915 miał zginąć bez śladu i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości, z czego domniemywać należy, że już nie żyje. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywając każdego ktoby miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o sobie sądowi do 6 miesięcy od ogłoszenia edyktu, t. j. do 15. maja 1922 roku. Po tym dniu Sąd sprawę orzeknie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany dnia 6. października 1921. 11115

T. 249/21/3. Edykt. Awakun Szałata syn Katarzyny, rolnik gr. kat., żonaty z Naścią Prokopiak, urodz. 8/2 1882, zamieszkały w Turzanowcach, służył w ostatniej wojnie austr. w 19 pułku strzelców od r. 1914 na niewiadomym froncie i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość a także jego samego, aby dał znać o tem sądowi do 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w gazecie, tj. do dnia 15. maja 1922. Po tym dniu sąd sprawę orzeknie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Brzeżany dnia 20. października 1921. 11116

Spadki.

A. III. 768/18/3. Edykt z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym. Oryczka z Bojczuków Myśków zmarła 30. listopada 1915 w Poruczynie, pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli. Wasyla Myśkowa, którego miejsca pobytu się nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego zgłosił się w tutejszym Sądzie, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem ustanowionym dla nieobecnego Wasyla Myśków..

Sąd powiatowy, Oddział III.

Brzeżany dnia 24. czerwca 1921. 11070

A. III. 559/21—681/21/3. Edykt z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym. Sąd powiatowy w Brzeżanach ogłasza, że dnia 16/10 1916 i 9/5 1921 w Mieczyszczowie zmarli Wasyl Zabojek i Tekla Zabojek ur. Fedyk nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Piotra Zabojek nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym Sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Mykietą Bahajczuk ustanowionym dla nieobecnego.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Brzeżany dnia 17. października 1921. 11094

A. IV. 89/16. Edykt wzywający wierzycieli spadku. Iłko Kricak, rolnik zamieszkały w Babczem zmarł 13. grudnia 1915. Wzywa się wszystkich, którzy jako wierzyciele mają pretensje do spadku, by je zgłosili i wykazali w tutejszym Sądzie do powyższej liczby czynności najdalej do dnia 24. grudnia 1921 godzina 12 w południe, a to ustnie do protokołu lub pisemnie. W przeciwnym razie wierzytelności niezabezpieczone prawem zastawu nie otrzymają pokrycia z masy spadkowej, jeśli spadek zostanie wyczerpany przez zapłatę wierzytelności zgłoszonych.

Sąd powiatowy. Oddział IV.

Sołotwina dnia 3. listopada 1921. 11086

A. 143/20/13. Edykt. Zwołanie wierzycieli spadku. Bronisław Peszkowski, notariusz w Skawinie, zmarł dnia 27. marca 1920. Wzywa się wszystkich, którzy jako wierzyciele mają roszczenia do spadku, aby je zgłosili i wykazali w tym Sądzie do dni 60 pisemnie lub ustnie. W przeciwnym razie wierzytelności, które nie są zabezpieczone prawem zastawu, nie otrzymają pokrycia z masy spadkowej, jeżeli spadek zostanie wyczerpany przez zapłatę wierzytelności zgłoszonych.

Sąd powiatowy. Oddział I.

Skawina dnia 24. października 1921. 11085

Firmy

Firm. 667. Rg. C. I. 101. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. czerwca 1921. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy: Małopolska Spółka górnicza spółka z ogr. poręką. Zmiany: Na Walnem Zgromadzeniu spólników odbytem na dniu 4. kwietnia 1921 stwierdzone not. l. rep. 7594 uchwalono: rozwiązanie i likwidację spółki i postanowiono likwidatorem spólnika Jana Wassunga zaś zastępcą likwidatora spólnika Henryka Potworowskiego, którzy firmę spółki w ten sposób podpisywać będą, że pod wypisanem lub w inny sposób oddanem brzmieniem firmy z dodatkiem „w likwidacji“ umieści swój podpis firmowy którykolwiek z nich niepodzielnie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów dnia 7. czerwca 1921. 11021

Firm. 533. stow. V. 158. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. maja 1921. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy Związek ekonomiczny Kółek rolniczych stow. zar. z ogr. poręką we Lwowie. Zmiany: Na Walnem Zgromadzeniu członków zarządu odbytem w Krakowie na dniu 14. czerwca 1920 uchwalono przenieść siedzibę stowarzyszenia ze Lwowa do Krakowa.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów dnia 27. kwietnia 1921. 11022

Firm. 482/Rg. C. V. 16. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 23. czerwca 1921. Siedziba firmy: Lwów Słowackiego 18. Brzmienie firmy: Dom handlowo-komisowy W. Jakubowski i Ska, spółka z ogr. odpow. we Lwowie. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie spółki z daty Lwów 12/4 1921 L. rep. 39950. Czas trwania spółki nieograniczony. Przedmiot przedsiębiorstwa: Przyjmowanie towarów wszelkiego rodzaju a w szczególności towarów konfekcyjnych do komisowej sprzedaży, kupno i sprzedaż oraz pośredniczenie w kupnie i sprzedaży tych towarów, tudzież zastępstwo firm obcych i krajowych. Kapitał zakładowy 300.000 Mkp. w całości gotówką wpłacony. Uprawnieni do zastępstwa dwaj zawiadowcy kollektywnie. Zawiadowcami ustanowieni w kontrakcie spółki spólnicy: Emil Kulczycki, kupiec we Lwowie, ul. Obertyńska 6., Michał Jaroszewski we Lwowie ul. Tarnowskiego. Walenty Jakubowski kupiec we Lwowie, Mączna 4. Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod jej brzmieniem umieszcza swe podpisy łącznie dwaj zawiadowcy.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów dnia 13. czerwca 1921. 11035

Kuratele.

P. 243/21/6. Sąd powiatowy w Jabłonowie jako władza nadkuratelarna orzeka: Rozalię z Genyków Semczycz, żonę Michała w Berezowie wyżnym pozbawia się częściowo własnowolności z powodu marnotrawstwa. Doradcą ustanawia się dla niej Nykołę Sałatyckiego, syna Antosia, gospodarza w Berezowie średnim.

Sąd powiatowy, Oddział V.

Jabłonów dnia 31. maja 1921. 11073

P. XVI. 238/21/6. Uchwała. Sąd powiatowy w Drohobyczu pozbawia Marję Korpak, córkę Bazylego, lat 20 liczącą z Drohobycza całkowicie własnowolności z powodu choroby umysłowej, a zarazem przydaje jej kuratora w osobie Wandy Korpak z Drohobycza.

Sąd powiatowy, Oddział XVI.

Drohobycz dnia 26. czerwca 1921. 11006

P. 193/21. Uchwała. Jewdochę Genyk ż. Wasyla, lat 27 liczącą z Berezowa wyżnego ogranicza się we własnowolności z przyczyny marnotrawstwa, a jej doradcą ustanawia się Petra Romanczycza s. Iwana.

Sąd powiatowy. Oddział V.

Jabłonów dnia 10. października 1921. 11117

P. 252/21/8. Jana Rawskiego z Suchodołu uznano za umysło chorego. Kuratorką jego ustanowiono Pelagię Rawską z Suchodołu.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bóbrka dnia 8. sierpnia 1921. 11116

—60—

KARTY CUKROWE.

Miejski Zakład aprowizacyjny rozpoczyna we czwartek dnia 10 XI. b. r. wydawanie cukru pp. kupcom na karty cukrowe nr. 23 w racjach wyjątkowo w tym miesiącu po 1 kg. na osobę.

Cena cukru w drobnej sprzedaży wynosić będzie 710 marek za 1 kg. prócz kosztów opakowania.

Pp. Kupców rejonowych uprasza się, by wykupili asygnaty na cukier w następujących terminach:

Pp. Kupcy dziel.	I. we czwartek	dnia	10.	listopada
„ „ „	II. w piątek	„	11.	„
„ „ „	III. w sobotę	„	12.	„
„ „ „	IV. w poniedziałek	„	14.	„
„ „ „	V. we wtorek	„	15.	„
„ „ „	VI. we środę	„	16.	„

Pp. Zarządcy konsumów od 1 do 70 we czwartek, dnia 17. listopada od 70 w piątek, dnia 18. listopada. Pp. Zarządcy zakładów w poniedziałek 21. listopada.

Ponieważ za cukier przypadać będą znaczniejsze kwoty, przeto dla ułatwienia Pp. Kupcom nie posiadającym większej gotówki, będzie Zakład wydawał na żądanie asygnaty na cukier w dwóch ratach.

Pp. Mężów zaufania uprasza się, by odebrali karty cukrowe w następujących terminach:

dla dziel. I. i II. dnia 12. listopada tj. w sobotę
„ „ III. i IV. „ 14. „ „ w poniedziałek
„ „ V. i VI. „ 15. „ „ we wtorek

każdorazowo między godz. 5-tą a 7-mą popołudniu w biurze kart cukrowych pl. Bema I. 5. II. p.

Równocześnie należy złożyć należytość za poprzednie karty cukrowe, a to po 2 marki za kartę.

Miejski Zakład aprowizacyjny.

L.M. 82.564/I./21.

OGŁOSZENIE.

Magistrat król. stoł. miasta Lwowa podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że Dyrekcja Policji we Lwowie doniosła o przytrzymaniu konia, psa żółtego i kozy oraz o znalezieniu kilkunastu torebek, portfelów, pularesów, kluczyków, rękawiczek, bucików, legitymacji, chustek, torebek ręcznych, metryk, książeczek, okularów oraz kartek zastawniczych zakładu zastawniczego miejskiego i książeczki wkładkowej miejskiej Kasy Oszczędności na nazwisko Reginy Goldstein.

Po przedmioty te nikt się nie zgłosił.

W celu wykazania prawa własności ewentualnie odebrania tych przedmiotów, zechcą interesowani zgłosić się w biurze Departamentu I. Magistratu w godzinach urzędowych w przeciągu dni 14.

Magistrat król. stoł. miasta.

Lwów dnia 8. października 1921.

Neumann w. r.

POLSKI BANK PRZEMYSŁOWY

Zakład główny we Lwowie,

oraz jego Oddziały w Będzinie, Borysławiu, Dąbrowie Górniczej, Drohobyczu, Gdańsku, Jaśle, Krakowie, Krośnie, Łodzi, Rzeszowie, Nowym Sączu, Sanoku, Sosnowcu, Stryju i Warszawie.

Śląski Bank Przemysłowy w Bielsku i jego Oddział w Cieszynie. Dolno-austrjackie Towarzystwo Eskontowe we Wiedniu [I, Am Hof 2] Robert Goldschmidt & Co. we Wiedniu (Singerstrasse 27) X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X

wypłacać będą począwszy od dnia 10. listopada br., na podstawie uchwały IX. Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia akcjonarjuszy z dnia 8. listopada 1921 r. za przedłożeniem kuponu Nr. 10.

15% dywidendę za rok 1920 t. j. Mkp. 42·- od każdej akcji imiennej wartości Mkp. 280·-.

POLSKI BANK PRZEMYSŁOWY.

XXIV. WALNE ZGROMADZENIE

Akcjonarjuszy Pierwszego Małopolskiego Towarzystwa Akcyjnego dla Przemysłu Chemicznego we Lwowie

odbędzie się w dniu 25. listopada 1921 o godz. 6-tej wieczór w sali posiedzeń **POLSKIEGO BANKU KRAJOWEGO** we Lwowie.

Porządek obrad:

1. Zagajenie i powołanie 2 skrutatorów i sekretarza.
2. Sprawozdanie Zarządu i przedłożenie bilansu za rok 1920/21 z dniem 30. września 1921 wraz z wnioskiem na przyjęcie sprawozdania do wiadomości, zatwierdzenie bilansu i rozdział zysku.
3. Sprawozdanie Komitetu rewizyjnego o bilansie i wniosek na absolutorjum.
4. Wniosek na podwyższenie kapitału akcyjnego
   a) przez wydanie 56.000 sztuk akcji IV. emisji im. wart. Mk. 175 — na okaziciela opiewających,
   b) przez przewalutowanie aktywów Towarzystwa drogą urzędowego oszacowania.
5. Wniosek na upoważnienie Zarządu do przeprowadzenia czynności wymienionych ad 4. a) i b).
6. Zmiany w statucie.
7. Wybory.
8. Akcjonarjusze, życzący sobie wziąć udział we Walnem Zgromadzeniu z prawem głosu winni swe akcje złożyć do Kasy Towarzystwa lub Polskiego Banku Krajowego we Lwowie, lub jego oddziałów, lub też w Unionbanku we Wiedniu najpóźniej do dnia 17. listopada br.

Ciągnienie

Pożyczki Gminy miasta Krakowa.

W dniu 2. listopada 1921 r. odbyło się w sali konferencyjnej Magistratu, 25, (dwudzieste piąte) losowanie pożyczki Gminy miasta Krakowa, emitowanej w 4% obligaciach, w nominalnej wartości K. 23,600.000, w obecności Wiceprezydenta miasta, p. Józefa Sarego, dwóch Radców miejskich, pp. Kazim. Łapińskiego i Ksawer. Mikuckiego, Dyrektora Miejskiej Izby Obrachunkowej, p. Jana Krzyżanowskiego, st. Radcy Magistratu, p. Dra Jana Wydro i p. Stan. Eminowicza, Radcy M: I. O., dwóch Rachmistrzów Miejskiej Izby Obrachunkowej, pp. Stef. Lempickiego i Józefa Porębskiego oraz notarjusza p. Józefa Grodyńskiego.

Wylosowano następujące obligacje:

Ser. A. à K. 200: 1496, 2137, 1842, 4289, 3908, 2260, 2599, 719, 629, 2112, 700, 2435, 3198, 4276, 2493, 4561, 4050, 4747.
Ser. B. à K. 1.000: 109, 372, 272, 2188, 532, 2525, 850, 2133, 1428.
Ser. C. à K. 2.000: 2682, 1859, 209, 1709, 99, 1136, 2036, 1330, 2966, 2590.
Ser. D. à K. 5.000: 641, 19, 106.
Ser. E. à K. 10.000: 738, 437, 274.

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA.
Z Drukarni Polskiej, pod zarz. J. Raczyńskiego, Lwów, Chorążczyzna 31.
Redaktor naczelny: Stanisław Rossowski.
Redaktor odpowiedzialny: Stanisław Zachariasiewicz.